

Crosskovácsi 2007 – Életem első és egyetlen maratonja

Hogy tetszett-e? Nagyjából azt kaptam amit vártam.

Attól eltekintve hogy kicsit eltaktikáztam magam az erőbeosztással - főleg a táplálkozásból kifolyólag, sikerült eléhezni a Nagy-Kopasz tetején az első körben, és onnantól a maradék 30km szenvedés volt, gyökéttő sebességgel aztán elemezgetve hogy épp melyik testrészem görcsöl be. Néha toltam, hogy máshol görcsöljek ne mindig ugyanott :)

Pedig úgy éreztem a kezdeti tempót (~18-as átlagom volt említett pontig) tudtam volna tartani végig, de később volt az első etető, és az egy banán amit vittem meg hamar elfogyott. Arról nem is beszélve hogy egy frissítőn a nagy sietségben véletlenül megittam egy izotóniás bigyót. Broáf. :-S Ezen kívül fontos és hatalmas különbség, hogy eddig bárhol bicajoztam, általában 1 óra után mindig legalább 5 perc pihenőt tartottam (és megettem fél kiló kaját :)). Nagyon hiányzott, úgy látszik nem tudok egyfolytában ekkora teljesítményt leadni. 3 és 5 perc pihenőt beiktattam így is az első meg a második körbe a frissítőkön kívül, muszáj volt.

No mindegy, nem is azért mentem hogy nyerjek, azért érdekes volt az első 30km a karboncsodák XTR-ek és sidek között, kaptam pár ámuldozó tekintetet.:) Kíváncsi vagyok mi lett volna ha rövidtávon megyek és még egy picit jobban megnyomom az elejét ;)

Hogy miért nem tervezem hogy megyek több maratonra? Több ok is van rá:

- -a pálya egyáltalán nem technikás a bicajozási szokásomhoz mérve. Nem tudom más maratonokon ez hogy van, de nem hiszem hogy az egy nyomos letöréses singletrackeken vezetik le vagy végig a több száz versenyzőt. Hiányzott.
- -ahol pedig jó lejtő volt és lehetett menni, ott mindenki össze-vissza fékezett, én meg nem győztem ugrálni a nyomtávok között.
- -emelkedő: talán egy olyan emelkedő volt (és még egy pár méteres), ami az általam imádott "hanyatt esős" kategória. A többi idegölő lankás hosszú mászás, mint a Hosszú-hegy. Nemszeretem.
- -nem igazán kommunikálnak a versenyzők az előzési irány beordításán kívül. Hiányzott a TT-ken megszokott jókedvű csevely, vagy legalább néhány pár mondatos beszélgetés.
- -bár vannak mazochista hajlamaim, a féltáv eléhezéstől szenvedve történő letekerését nem élveztem annyira. Feladni pedig csak legeslegvégső esetben adom fel. Ez a kettő együtt olyan kötöttséget ad, ami számomra a bicajozás alap élvezetét és értelmét öli meg - a szabadságot.

ami tetszett:

- -a segítők munkája. jó volt a biztatás és minden segítség, kösz! ;)
- -a pályakijelölés, mindig tudtam mire kell számítani.
- -a kilátás a Nagy-kopasz előtt, bár az a szerpentin a másik irányból jobb ;)
- -a gulyás (nem, az igazából egyáltalán nem ;)))

Zaki